

வாசிக்க: அப்போஸ்தலர் 8:5-21

“என்னுடைய வீடு ஜெபவீடு எனப்படும்;
நீங்களோ அதைத் திருடர் குகையாக்கினீர்கள்” (மத் 21:13)

பல வேளைகளில் எழுப்புதல் வந்த வேகத்திலேயே போய்விடுகிறது. இதற்குப் பொறுப்பு நாம்தான். எழுப்புதல் என்பது விண்ணிலிருந்து விழும் அக்கினியாம்; நெருப்பை அணைக்கமுடியுமே. அது உன்னதத்திலிருந்து ஊற்றப்படும் அருள் மாரியாம்; மழைந்தை வீணாக்கமுடியுமே. அது கடவுளிடமிருந்து புறப்பட்டுவரும் நதிகளாம்; நதிகளின் ஒட்டத்தைத் தடுத்துத் திசைதிருப்பமுடியுமே.

கடவுள் தம் மக்களை எழுப்புதல் ஆசிர்வாதத்தோடு சந்திக்கையில் அற்புதங் களும் அடையாளங்களும் நிறைய நடக்கும். இவ்வித வரங்களுள்ள திருப்பணி யாளரை மக்கள் வெகுவாய் மதித்து அவர்கள் என்ன சொன்னாலும் கேள்வி கேட்காமல் கீழ்ப்படுவார். இதை அப்பணியாளர் சாதகமாக்கி திருப்பணியையே வியாபார மயமாக்க வாய்ப்புண்டு. மார்க்கமே வியாபாரச் சந்தையாகிவிடும். ஊழியர் தாங்கள் அலாதிப்பிரியங்கொண்ட திட்டங்களுக்கும் தற்புக்கு நிறுவனங்களுக்கும் பெருவாரி யாகப் பணம் சேகரிப்பர். அப்படியே பணம் படைத்தவர்கள் கறைபடிந்த தங்கள் வியாபாரங்களை ஆசிர்வதிக்கும்படி வர்க்கூற ஊழியரைக் கவர்ச்சித்து அழைப்பார். சிறப்புக் காணிக்கைகளுக்குச் சிறப்பு ஜெபங்கள் வாக்களிக்கப்படும்.

இவையெல்லாம் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்குப் போப்பு பாவ மன்னிப்புச் சீட்டு விற்றிதைப் போன்றவை. “ஜெப எண்ணேய்,” “ஜெபக் கைக்குட்டை” என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டு பலவித வியாபாரங்கள் நடக்கும். விட்டால் மீட்புக்குக்கூட விலை சொல்லி விற்பார்கள் போலும்! பிரியமானவரே, சுகமளித்தலோடு எவ்வித விலைப் பட்டியலும் சேர்க்காதிருப்போம். “வியாதியுள்ளவர்களைச் சுகமாக்குங்கள்... இலவச மாய்ப் பெற்றீர்கள், இலவசமாய்க் கொடுங்கள்” என்றார் இயேசு (மத் 10:8).

சமாரியாவில் பலர் திருமுழுக்கு பெற்று, பல அற்புதங்கள் நடந்து, அசுத்த ஆவிகள் தூரத்தப்பட்டு, மக்கள்மீது தூயாவியானவர் ஊற்றப்பட்டபோது அங்கு குதூகலம் உண்டாயிற்று. இதையெல்லாம் சீமோன் என்ற மந்திரவாதி கண்டபோது பணம் கொடுத்து அந்த வரம் கேட்டான். “உன் பணம் உன்னோடுகூட நாசமாய்ப் போகக் கடவுது” என்று திட்டஙான் பேதுரு (அப் 8:18-24). பணக்காரியங்களில் அப்போஸ்தலர் எவ்வளவு கண்டப்பாயிருந்தார்களெனக் கவனிப்புங்கள். தேவ ஊழியர் பலரது விழுகைக்குக் காரணம் பொருளாசையே. எனவேதான், பண ஆசையின் கொடுரத்தை தீமோத்தேயுவுக்குச் சுட்டிக்காட்டியதையுத்து உடனே பவுல், “நீயோ, தேவ மனிதனே, இவைகளை விட்டு ஓடு” என அறிவுறுத்தினான் (1 தீமோ 6:10,11).

நடபடிகள் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் விகவாசிகள் தங்கள் உடைமைகளையெல்லாம் அப்போஸ்தலர் பாதத்தில் வைத்ததாக வாசிக்கிறோம். ஆனால் அடுத்த அத்தியாயத்திலேயே பேதுரு, “வெள்ளியும் பொன்னும் என்னிடத்தில் இல்லை” என்கிறான்! இது எப்படி? ஆம், பணம் பாதத்திலிருந்தது, பாக்கெட்டில் அல்ல! அதுதான் பணம் இருக்கவேண்டிய இடம்—பாதத்தில்! பரலோகத்தில் அப்படித் தான்— தரைதான் தங்கம்!

ஊழியத்திற்குப் பணம்; பணத்திற்கு ஊழியமல்ல.

இந்த வரிசையை மாற்றக் கூடாது.